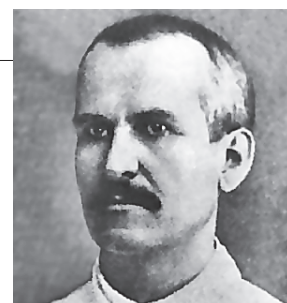

2 Україна разом із країнами, чий громадяни стали жертвами катастрофи, докладає максимум зусиль для притягнення винуватих до відповідальності

7 Сьогодні виповнюється 140 років із дня народження Володимира Чехівського — голови першого уряду Української Народної Республіки доби Директорії

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 19 ЛИПНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№133 (5753)

ЦИТАТА ДНЯ

АНДРІЙ ПАРУБІЙ: *«Не бачу жодних підстав для проведення дочасних виборів. Це не український сценарій, це сценарій зовнішній».*

Голова Верховної Ради про те, що нинішній парламент здатен виконувати свою законодавчу функцію

«Сі Бриз-2016» розширює навчання

ПРОГРАМА. В Одеській і Миколаївській областях та у північно-західній частині Чорного моря розпочалися українсько-американські навчання «Сі Бриз-2016». Морські піхотинці й спеціальні підрозділи України, США, Молдови і Грузії провадитимуть стабілізаційні дії під час багатонаціональної операції з безпеки в кризовому регіоні за стандартами НАТО.

Представник командування Військово-морських сил Збройних сил України капітан 1 рангу Роман Гладкий повідомив: «Діапазон дій берегового компонента багатонаціональної тактичної групи буде ширшим, аніж у попередні роки. Це без урахування дій у морі: понад 25 кораблів, катерів і суден забезпечення від України, США, Туреччини і Румунії, окрім авіаційної складової».

За даними прес-служби Міністерства оборони, флагманський корабель «Гетьман Сагайдачний» повністю готовий до запланованого під час «Сі Бриз-2016» проведення самооцінки 2-го рівня в межах Програми перевірки та зворотного зв'язку Концепції оперативних можливостей фрегата з протичовновим вертольотом Ка-27.

ЦИФРА ДНЯ

10,009 млрд

кубометрів газу вже накопичено в українських підземних сховищах

Дзеркало для зони АТО

Фото надане співробітниками Луганської обласної телерадіокомпанії

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ. Луганська телерадіокомпанія працює за принципом громадського телебачення

Як відродити золоте Придніпров'я?

ПОГЛЯД. Повний занепад суспільного агросектору, інфраструктури й автошляхів півдня країни створюють тут благодатні умови для зростання соціальної напруженості

Станіслав ПРОКОПЧУК, «Урядовий кур'єр», Київ — Дніпро — Запоріжжя

— Ну як вам там, у столиці, живеться? Коли піднімете повстання?

У примружених очах давнього знайомого приховувалися іронія та інтрига. Якби я це почув від нього вперше, а не років вісім тому, сприйняв би таке вже традиційне запитання як легковажну провокаційну фразу. Але

днями, коли ми приїхали за 600 кілометрів до цього райцентру в приватних справах, переконався: такі думки тут непоодинокі, вони заповнили голову не лише цього представника місцевої еліти. Про те саме міркував згодом і

продавець магазину на місцевому базарі.

Помітивши київські номери на наших авто, сприйняв нас не тільки як потенційних покупців, а й довгоочікуваних опонентів для політичних дискусій:

— Ну й що вам дав той Майдан? Як грабували країну, так і грабують. Тепер уже інші, а все списують на війну на Донбасі, на Путіна.

Віктор Миколайович виявився господарем крамниці. **5**

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Країна готується до капітального ремонту

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ. Прем'єр закликав місцеву владу розпочати модернізацію інфраструктурних об'єктів й не зменшувати ціну на ЖКП

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Учора Прем'єр-міністр Володимир Гройсман обговорив з міськими головами питання розвитку місцевого самоврядування. На початку зустрічі без зайвих відступів він закликав представників регіональної влади взяти якомога активнішу участь в реалізації реформи децентралізації. Це потрібно зробити хоча б заради старту ефективних змін у країні.

Звертаючись до міських голів, Прем'єр не оминув увагою те, що за останній рік країна вибудувала доволі ефективну систему децентралізації, наділивши місцеву владу чималими повноваженнями. У цьому розрізі Володимир Гройсман наголосив: «Хотів би, щоб ви брали активну участь в капітальному ремонті країни. У кожного з вас є безліч не вирішених питань, пов'язаних з усіма сферами життя українських громадян... Реформа децентралізації, яка нині триває, потребує відповідальності кожного з вас на місцях, чіткої стратегії і розуміння того, куди ви спрямовуєте ресурси та як їх використовувати».

Окрім цього, глава уряду наголосив на акумуляції завдяки децентралізації в процесі мільйонів і мільярдів у бюджетах розвитку міст. Саме тому він переконаний, що нині кожен регіон має кошти для ефективного налагодження роботи. У державному бюджеті також вистачить фінансів на розвиток регіонів. На думку Прем'єра, «капітальний ремонт країни» — це пе-

редовсім реалізація проектів, пов'язаних з модернізацією інфраструктури.

Коштів вистачить усім

Продовжуючи тему, Прем'єр відзначив позитивні темпи децентралізації розподілу фінансів у країні. «За останній час, і я можу сказати про це з абсолютною впевненістю, ми отримали достатню систему фінансової децентралізації. Органи місцевого самоврядування наділено всіма необхідними повноваженнями. І в 2015-му, і в 2016 році я завжди обстоював позицію органів місцевого самоврядування», — означив позицію Володимир Гройсман.

Він також закликав органи місцевого самоврядування забезпечити ринковий рівень тарифів на енергоносії та комунальні послуги за належного соціального захисту малозабезпечених, забезпечити якість послуг та слідкувати за обліком ресурсів.

Під час цього засідання глава уряду опосередковано відреагував і на заборону Київради всім структурам і підрозділам комунальних підприємств столиці нараховувати плату за житлово-комунальні послуги за новими підвищеними тарифами. Це рішення запроваджує мораторій до 1 жовтня 2016 року на підвищення цін і тарифів для населення на житлово-комунальні послуги. Також заборонено нараховувати за розрахунками з 1 липня і стягнення з населення столиці пені за несвочасне внесення плати за ЖКП. Опісля свої наміри про запровадження мораторію на підви-

Одним із прикладів енергоощадливості Володимир Гройсман вважає відкриття твердопаливної котельні у Вінниці, з роботою якої ознайомився особисто

щення тарифів висловили Житомир, Дніпро, Львів та Одеса.

Володимир Гройсман заявив, що рішення міської влади Києва щодо тимчасового мораторію на підвищення тарифів на комунальні послуги — це право міської влади, однак воно призведе до витрачання коштів міського бюджету, а їх було б доцільніше спрямувати на проекти модернізації комунального господарства.

Як правильно зберігати енергію

Також Прем'єр назвав перспективним рішення цих місцевих рад. Його слова цитує УНІАН: «Кожен з вас, якщо є така можливість, може ко-

ристуватися вітчизняною газотранспортною системою і купувати природний газ там, де ви вважаєте за можливе. Нещодавно уряд України встановив граничну ціну на природний газ — вона не може бути вищою, але може бути нижчою, якщо є відповідні контракти. Газ за цінами на європейському хабі закуповується за контрактами, транспортується і продається. Без жодних занижень. Далі теплокомуненерго встановлює тарифи — і робить це за погодженням з місцевими радами. Потім комунальні підприємства роблять розрахунки комунальних тарифів. Ви можете не подавати розрахунків і залишити ціну, яку вважаєте потрібною, а різницю в цінах мо-

жете компенсувати із власних бюджетів. Однак уже за кілька років виникнуть запитання. Кошти доведеться вилучати з інфраструктурних об'єктів. Це і дитячі садки, і школи, і заклади охорони здоров'я. Це буде ваш політичний вибір, але він, як мені здається, абсолютний безперспективний».

У цьому контексті Володимир Гройсман наголосив, що ринкова ціна на газ дає можливість позбутися корупції, коли на газових обладнаннях з низькими цінами заробляли десятки мільярдів.

До речі, за підрахунками Володимира Гройсмана, заходи з енергоощадності можуть знизити середню оплату за житлово-комунальні послуги у 2—3 рази та допоможуть Україні створити десятки тисяч робочих місць. Він навів два можливих сценарії розвитку подій. Перший — песимістичний, коли влада на місцях рухається популістичним шляхом, доки Україна потерпає від неефективного споживання ресурсів. Другий — представники регіонів стають відповідальними і роблять кроки, які, навпаки, відкривають Україні шлях до енергонезалежності. «Завдяки енергоефективним заходам середній рахунок може стати меншим у 2—3 рази. Окрім цього, кошти, витрачені на енергоефективність, допоможуть створити десятки тисяч робочих місць, оскільки усе це потребує обслуговування», — наголосив глава уряду. Він укотре перерахував голівні, на його думку, кроки влади на місцях: забезпечити ефективний облік і дієвий механізм соціального захисту, провести аудит енергопостачальних компаній.

Перерваний політ без права на забуття

МН17. Розслідування злочину, який забрав життя 298 людей, і покарання винуватих невідворотні

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

Президент України Петро Порошенко наголосив, що винуватці трагедії з літаком Малайзійських авіаліній рейсу МН17 обов'язково будуть покарані. Україна разом з країнами, чий громадянин став жертвою катастрофи, докладає максимум зусиль для притягнення їх до відповідальності.

«Україна пам'ятає кожного загиблого МН17. Тероризм неприпустимий у будь-якій формі, а винуваті у цій трагедії мають бути покарані!» — йдеться у заяві глави держави щодо інших роковин трагедії, яка сталася в небі над окупованою Росіянами частиною Донбасу.

Петро Порошенко наголосив, що для розслідування злочину, який забрав життя 298 людей, та покарання винуватих Україна спільно з Австралією, Бельгією, Малайзією та Нідерландами активно працює над створенням між-

народного механізму для притягнення до відповідальності всіх осіб, причетних до катастрофи літака.

«Цивільний літак, малайзійський «Боїнг-777», збили російські терористи із завезеної з РФ зброї російського виробництва. Нині багато зроблено для того, щоб злочинці понесли заслужене покарання. Рада безпеки Нідерландів провела всеохоплююче технічне розслідування причин катастрофи. Під егідою Офіса прокурора Нідерландів завершується кримінальне розслідування злочину», — констатував Президент.

Глава держави наголосив: «Росія, зловживаючи правом вето, заблокувала рішення Ради безпеки ООН про утворення Міжнародного трибуналу для розслідування щодо збитого МН17, що є непрямым і логічним доказом її причетності до злочину. Незважаючи на це, ми спільно з партнерами робимо все необхідне для забезпечення притягнення до від-

повідальності всіх винуватих у цій трагедії».

Президент зазначив, що вся Україна, кожен українець щиро співчували і співчуваємо всім тим сотням людей, у чий домівок 17 липня 2014 року прийшла страшна звістка.

У неділю Міністерство закордонних справ України оприлюднило спільну заяву постійних представників при ООН п'яти країн, які розслідують те, як збили над Донбасом 2014 року малайзійський авіалайнер. У ній вони на другі роковини трагедії підтвердили свою рішучість вжити всіх ефективних заходів, щоб притягти до відповідальності винуватців катастрофи.

Представники Австралії, Бельгії, Нідерландів, Малайзії та України в заяві з нагоди другі роковин загибелі пасажирів того рейсу знову висловили свої глибокі співчуття родинам жертв цієї трагічної події й усім країнам, які постраждали внаслідок катастрофи, йдеться у заяві.

У цьому документі держави нагадали про занепокоєння щодо актів насильства, які становлять загрозу безпеці міжнародної цивільної авіації, яке висловила в своїй резолюції Рада безпеки ООН 2166 (2014), нагадали вимогу Радбезу притягти до відповідальності винуватих у трагедії й підтвердили свою відданість досягненню цієї мети, а також нагадали про вимогу РБ ООН до всіх країн про забезпечення всебічної співпраці для встановлення відповідальності.

У зв'язку з цим держави завважили про незалежне технічне розслідування причин, що зумовили катастрофу літака, яке провела Рада розслідувань у справах безпеки Нідерландів у повній відповідності до стандартів ІКАО, та її звіт, опублікований 13 жовтня 2015 року. Вони також вказали на кримінальне розслідування, яке проводить Спільна слідча група (ЖТ), заявили представники п'яти країн.

Органи прокуратури і поліції згаданих п'яти країн створили цю Спільну слідчу групу під егідою прокуратури Нідерландів, щоб провести кримінальне розслідування з метою визначення осіб, відповідальних за збитий літак рейсу МН17, і притягти їх до відповідальності. Ця група повідомляла, що на початку осені оприлюднить перші результати своєї роботи: дані про тип озброєння, з якого був збитий літак рейсу МН17, і точне місце пуску цього озброєння.

У жовтні 2015 року оприлюднено результати іншого розслідування в Нідерландах, які втратили у цій катастрофі найбільше своїх громадян і яким Україна передала право розслідувати трагедію. Це розслідування Ради розслідувань у справах безпеки Нідерландів, що стосувалося тільки питань авіаційної безпеки, встановило: літак «Боїнг-777» авіакомпанії Malaysia Airlines рейсу МН17 із Амстердама до Куала-Лумпура збили над

Донбасом 17 липня 2014 року ракетою зенітно-ракетного комплексу «Бук», який виробляли в СРСР, а нині його виготовляють у Росії. Тоді загинули всі 298 людей, що були на борту літака. Але хто саме запустив ракету, те розслідування не мало мети визначити.

Після презентації результатів цього технічного розслідування голова Ради розслідувань у справах безпеки Нідерландів заявив, що ракету, якою збили лайнер, випустили з частини Донбасу, захопленої сепаратистами.

Захід і Україна заявляють, що мають докази того, що літак збили з комплексу «Бук», який надала сепаратистам Росія; наразі достеменно не доведено, чи причетні до цього кадрові російські військові й російське військово командування. Громадянські розслідувачі кажуть, що визначили кілька десятків російських військових, з яких дехто безперечно причетний до катастрофи. Бойовики і РФ свою причетність відкидають.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Від демократії до авторитаризму один... заколот?

НЕ ТАК ЗАПОВІДАВ КЕМАЛЬ. Військові в Туреччині вже не варті держави, яку створив Ататюрк

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Засновуючи у 1920-30-х роках минулого століття на руїнах Османської імперії нову модерну світську державу, Мустафа Кемаль Ататюрк передбачав, що саме армія стане гарантом та флагманом її вестернізації та секуляризму — без релігії в основі функціонування країни.

Туреччина щонайменше чотири рази в своїй історії бачила, як військові повалили уряд. Найсвіжіший такий переворот стався в другій половині дев'яностих років минулого століття. Однак ніхто не чекав, що це станеться 15 липня, пише The Economist. Багато військових командирів висловлювали обурення дедалі авторитарнішим правлінням президента Реджепа Тайіпа Ердогана, який намагається переформатувати турецьке суспільство на ісламістський лад і приборкати військових. Однак мало хто з них мав причини думати, що спроба повалити його може бути успішною. Як написав на своїй сторінці в Twitter один із журналістів опозиційного, до речі, до президента Ердогана видання: «Найгірша подоба демократії краща, ніж переворот»...

У Стамбулі все спокійно

Озброєний заколот почався в Туреччині ввечері 15 липня. Найбільше подій відбувалося в Стамбулі та столиці республіки Анкарі. Були і бомбардування парламенту, і перекриті мости, і захоплення телеканалів. Група військових заявила, що бере управління країною в свої руки, аби забезпечити дотримання конституційних прав громадян. Натомість громадяни, дослухавшись закликів імамів через гучномовці з мінаретів, вийшли на вулиці з власною думкою. До ранку турецькому урядові на тлі масової демонстрації народної підтримки цивільного правління вдалося повністю відновити контроль над ситуацією в країні. На жаль, щонайменше 208 людей, згідно з офі-

Люди підтримали Ердогана, а не військових, і путч провалився

ційними повідомленнями, загинули. Кількість поранених оцінюється в півтори тисячі чоловік. За кілька наступних днів влада арештувала 7 з половиною тисяч заколотників, серед яких 103 генерали і адмірالی. Із займаних посад звільнили губернаторів 30 провінцій і 47 керівників районів, велику кількість суддів й прокурорів, відсторонили від посади понад 8 тисяч поліцейських.

Учора єврокомісар з питань розширення і політики сусідства Йоганнес Ган перед засіданням глав МЗС у Брюсселі несподівано заявив: численні арешти причетних до спроби військового перевороту в Туреччині свідчать про те, що списки для них готували заздалегідь.

«Це сприймається так, ніби щось було підготовлено. Списки доступні, а це вказує на те, що вони були підготовлені і їх мали використати на певному етапі. Я дуже стурбований. Це саме те, чого ми боялися», — цитує єврокомісара агентство Reuters.

Раніше опозиційний проповідник Фетхуллах Гюлен, якого влада Туреччини оголосила «ідейним натхненником» збройного перевороту, зазначив, що «є ймовірність того, що спроба перевороту

в Туреччині могла бути зрештованою».

«Схоже, що у них немає терпимості до будь-якого руху, будь-якої групи, будь-якої організації, яка перебуває під їхнім повним контролем», — сказав Гюлен.

Справді, політичний шлях і сповідувані нинішнім першим всенародно обраним президентом Турецької Республіки Реджепом Тайіпом Ердоганом принципи останнім часом неодноразово піддавалися критиці прихильниками демократії. А його особиста неприязнь з колишнім найближчим соратником Фетхуллахом Гюленом давно набула широкого розголосу.

Світ вірить у справедливість

Утім, Держсекретар США Джон Керрі висловив надію, що президент Туреччини Реджеп Тайіп Ердоган не скористається спробою перевороту для посилення своїх повноважень, оскільки це стане викликом для відносин Туреччини з Європою і НАТО. «Ми закликали їх не вдаватися до цього, оскільки вони змушують сумніватися в їхній прихильності до демократичного процесу», — заявив він.

Керрі висловив підтримку Вашингтону демократично обраному урядові Туреччини і зазначив, що «публічні інсинуації або заяви щодо ролі Сполучених Штатів у проваленій спробі перевороту абсолютно неправдиві й завдають шкоди двостороннім відносинам».

Союзники дуже обережно стежать за тим, до яких наслідків призвели події вночі 15 липня. При цьому, за його словами, занепокоєння викликають дії Анкари, які суперечать демократичним цінностям. Керрі розповів, що впродовж останніх днів тричі говорив з міністром закордонних справ Туреччини, і той запевнив його у турецькій прихильності до демократії. Разом з тим не може не викликати занепокоєння, що дуже багатою людей заарештували дуже швидко.

Щодо заяв прем'єр-міністра Біналі Йілдірима про причетність до військового перевороту турецького клерика Фетхуллаха Гюлена, який проживає в Пенсильванії, то США не збираються передавати його Туреччині без доказів. «Поки ми не отримали жодних запитів щодо екстрадиції Гюлена. Звісно, були публічні заяви. Але я пояснив прем'єр-міністрові, що існує юридична процедура. Вони мають надіслати нам не обвинувачення, а докази для екстрадиції», — сказав Керрі.

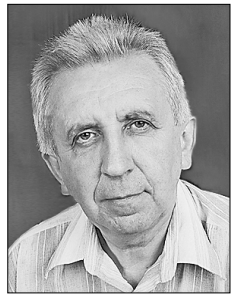
Тим часом фінансові експерти стверджують, що після означених подій Турецька Республіка може зіткнутися з безпрецедентною економічною кризою. Адже в даний момент Туреччина більшу частину своїх операцій фінансує за допомогою іноземних інвестицій, і в цьому році дефіцит бюджету становитиме 4,5% ВВП.

Національна валюта вже встановила антирекорд, опустившись до показника восьмилітньої давності.

На відміну від турецької ліри Реджеп Тайіп Ердоган вийшов з цієї ситуації ще сильнішим, ніж був. Принаймні його омріяна мета змінити конституцію і наділити президента абсолютною владою не видається недосяжною.

ПРОШУ СЛОВА!

Гори-гори ясно, конфорко незгасна!

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Відколи у своїй сумській квартирі встановив індивідуальний газовий лічильник, щоразу, підносячи сірник до конфорки, неодмінно згадую про цей пристрій. Певно, не я один такий: лічильники змушують якщо не заощаджувати, то бодай не марнувати те, за що доводиться платити. До того ж рік у рік дедалі більші гроші.

Інша річ — субсидії. Ніколи не заздрив і нікому не бажаю їх отримувати (краще все-таки мати власну фінансову змогу розраховуватися за використані послуги, а не чекати державної допомоги), однак останнім часом спостерігаємо щось на зразок суцільної субсидоманії. Саме слово «субсидії» настільки міцно входить у наше повсякдення, що інколи здається: ледь не все населення їх або має, або ж намагається «нахилити» державу, щоб одержати від неї якусь гривню як компенсацію витрат.

Особливо це стосується природного газу, ціна на який росте, як на дріжджах. Відповідно зростає і кількість тих, хто одержує право на субсидію.

Так, на Сумщині кількість субсидіантів перевищила 70%, із яких левову частку становлять побутові домогосподарства — на них припадає 45% використаного палива. Але більшість із них не сплачують навіть визначений управліннями соціального захисту обов'язковий платіж, що найближчим часом може відгукнутися колосальними неприємностями.

Але насамперед наявне споживацьке явище, породжене субсидійними новачками: населення не зацікавлене в заощадженні природних енергоресурсів. Як підтвердження — вперше за кілька останніх років побутові споживачі області збільшили обсяги використання газу, хоч температурний режим протягом минулого осінньо-зимового періоду був значно вищим за попередній рік.

Далі — більші неприємності. Понад дві третини грошової виручки постачальника газу ТОВ «Сумгаз Збут» становлять не гроші, а бюджетні зобов'язання, оформлені лише паперовими протоколами. Останні ж законодавство забороняє використовувати для власної виробничої діяльності.

То що? Гасіть конфорки — нагрілися?

Поки що ні, однак, за словами літературного героя, «як би чого не трапилось». Якщо субсидійне колесо й надалі набиратиме оберти, то матимемо не вельми привабливу картину.

Як наголошує директор ТОВ «Сумгаз Збут» Олена Руденко, після того, як зросли ціни на житлово-комунальні послуги, уряд спротив процедуру оформлення субсидій, зокрема на природний газ. Відповідно кількість тих, хто отримав на них право, зросла в рази. Тож за опалювальний період 2015—2016 років у Сумській області нарахували компенсацій на суму 1,74 мільярда (!) гривень.

Гроші чималі й віртуальні, а не «живі», які можна використовувати на заробітну плату, повноцінне і якісне обслуговування клієнтів чи на інші потреби. Але головне — виникають борги за розподіл природного газу перед газорозподільною компанією ПАТ «Сумгаз» і загроза стабільному функціонуванню газорозподільних мереж та газопостачання Сумщини.

Ложку дьогтю додає затверджений Міністерством соціальної політики порядок розрахунку субсидій відповідно до соціальних норм, які виявилися більшими за фактичне споживання газу домогосподарствами України. Як наслідок, органи соціального захисту нараховували субсидії, що в півтора-два рази перевищують потребу.

Не врегулює ситуацію й постанова Кабінету Міністрів України від 27 квітня 2016 року. У документі зазначено, що лише частину надмірно нарахованої субсидії (еквівалент 100 кубометрів газу) буде враховано в майбутніх платежах. Решту Кабмін зобов'язує повернути до державного бюджету.

То невже планомірно і вперто рухаємося до чергового глухого кута, з якого потім гордо і мудро шукатимемо вихід?

На переконання експертів газового ринку, ситуацію можна врегулювати через запровадження адресної монетизованої системи соціального захисту громадян, що дасть змогу незахищеним групам споживачів отримувати пільги та субсидії грошима на спеціальні рахунки, самостійно розраховуватися з постачальниками комунальних послуг, а заощаджені кошти спрямовувати на енергозбереження та підвищення енергоефективності власного домогосподарства.

Якщо все так просто, то в чому проблема? І відрізки, і вовки не ремствуватимуть. Чи ця простота оманлива?

Пекин не хоче виконувати рішення міжнародного суду

Оксана КРАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

ПРАВО. Постійна палата третейського суду в Гаазі визнала незаконними претензії Китаю на територію більшої частини Південно-Китайського моря. У рішенні суду зазначено, що Китай порушив право на суверенітет Філіппін, коли почав розвідку нафти і газу в районі спірного архіпелагу Спратлі.

«Те, що острови і рифи архіпелагу Спратлі належать Китаю, не дає йому юридичного права вносити їх до своєї 200-мильної виключно економічної зони», — йдеться у рішенні суду, повідомляє агентство Reuters.

У січні 2013 року Філіппіни в односторонньому порядку звернулися в міжнародний арбітраж для врегулювання територіальної суперечки в Південно-Китайському морі.

Китай спочатку відмовився брати участь у розгляді, оскільки вважав односторонній позов незаконним, і наполягав на тому, що суд не має юрисдикції розглядати територіальні суперечки.

Тому в МЗС Китаю рішуче засудили вирок міжнародного суду і наголосили, що «територіальний суверенітет і морські права та інтереси Китаю у Південно-Китайському морі за жодних обставин не

визначатимуться цією постановою суду».

МЗС КНР заявило, що «арбітражне рішення недійсне і не має обов'язкової сили, Китай не приймає і не визнає його», тому Пекин не визнаватиме будь-які претензії або позови, що обґрунтовуватимуться цим рішенням. У заяві зовнішньополітичного відомства КНР також зазначено, що одностороннє ініціювання арбітражу Філіппінами — це

«некоректний акт» і ставить собі за мету не вирішення суперечок між цими двома країнами, а «зазіхає на територіальний суверенітет і морські права й інтереси Китаю в Південно-Китайському морі».

Як відомо, Пекин уже кілька десятиліть сперечається з деякими країнами регіону щодо територіальної належності низки островів у Південно-Китайському морі, на шельфі яких було виявлено значні запаси вуглеводнів. Йдеться передусім про архіпелаг Сіша (Парасельські острови), острови Наньша (Спратлі) і Хуаньянь (риф Скарборо). Свої територіальні претензії Китай представляє у вигляді так званої карти дев'яти пунктів. До територіальної суперечки втягнуто Філіппіни, Китай, Бруней, Малайзію, Тайвань, В'єтнам та деякі інші країни регіону.

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

Фото з сайту 0564.ua

Як відродити золоте Придніпров'я

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Його дочка живе в Криму, тому він там частенько буває: «Чотири години їзди — і я з онуками».

Зрозуміло, ми не стали витрачати час на контраргументи, бо, як сказав один із російських опозиційних журналістів: «Лечить зараженное путинской пропагандой население России бесполезно».

А що робити з інфікованою кремлівською пропагандою свідомістю, відвертою невірою у краще життя тисяч українців — жителів північних, учорашніх «червоних» регіонів, а також із тим, що багато з них не має чіткої громадянської позиції. І йдеться навіть не про наслідки ідеологічної війни з колишнім «старшим братом», а нині агресором, в якій Україна однозначно поки що програє. Проблема тут набагато серйозніша, багатопланова, бо корінням заглиблюється в соціально-економічний сектор. Багаторічні спостереження в цьому переконують.

Добиваємо все, що збудували за Союзу

Українське Придніпров'я — в ідеалі золотий край для потужного нарощування аграрно-промислового потенціалу держави, зменшення її залежності від дорогого імпорту овочів і фруктів. Тут чудові чорноземи, благодатний клімат. У радянські часи сільськогосподарські райони Херсонської, Одеської, Миколаївської, Запорізької, Дніпропетровської областей (особливо господарства, чиї сільгоспугіддя працювали на штучному поливі або виходили до прибережної зони Каховського водосховища) були найзаможнішими. Радгоспи півдня УРСР годували овочами, фруктами, кавунами та динями всі індустріальні міста європейської частини СРСР. «Кам'янський», «Знам'янський», «Водяньський», «Дніпровський» Кам'янсько-Дніпровського району Запорізької області знали далеко за межами України. До того ж НАЕК «Енергоатом» за кілька років створила тут потужний агропромисловий комплекс для задоволення потреб у харчуванні працівників усіх атомних станцій. Розвивалася соціальна сфера, у нормальному стані підтримували місцеві дороги.

Перепрошую за подробиці, але наводжу їх лише для того, щоб сказати: цього вже давно немає. Усе знищено, розкрадено, розтягнуто. У матеріалі «Анатомія експропріації» (15 листопада 2007 р.) «УК» писав про вандалізм зі знищенням колись сусільних тваринницьких ферм

у селі Велика Знам'янка згаданого району. В цьому свого часу квітучому куточку на березі Білозірського лиману про колишній «аграрний цех» «Енергоатому» пам'ятають. Сумним, болісним нагадуванням про його тутешні м'ясопереробні та ковбасні виробництва залишилися руїни на пагорбі за місцевим кладовищем. І нікого за цей масштабний злочин не покарано — знаю, бо цікавився цим питанням.

Тиснуть тарифами, щоб забрати землю за борги

Це найпоширеніша фраза, яку почуєш і в тутешніх магазинах, і на базарах. Коли як контраргумент кажеш про доходи місцевих бюджетів, що зросли за нової влади в п'ять разів, або про понад 40 мільярдів гривень, які уряд надав на субсидії, і ці кошти в багатьох регіонах не використовують повністю, то на тебе дивляться як на дезінформатора. З'ясовується, що твій випадковий співрозмовник про ці

диби з десятками соток землі нащадки використовують як дачі. Хто ж їм тут доплачуватиме за газ, електрику? Але саме ці люди (разом з багатьма родичами), які ще років 15 тому були активними задіяні в аграрному секторі зокрема цього регіону, — чудовий матеріал для маніпуляції свідомістю електорату, не задоволеного життям. Звичайно, не кожен з них і не місцеве керівництво, а саме Київ винен у тому, що десятки тисяч гектарів присадибних ділянок поросли бур'янами і їх не обробляють, що сотні й сотні хат покинуті, дивляться на світ розбитими шибками та дверима. Нерідко, до речі, з вини своїх господарів-п'яниць. Цю сувору реальність активно, особливо під час передвиборних кампаній, використовують ті, хто знову рветься до влади. А ще — десятки відверто антиукраїнських сайтів і порталів в інтернеті. Акцентую на цьому, бо цілком згоден з висновком Андрія Гордєєва — голови Херсонської облдержадміністрації: «Головна проблема регіону — інформаційна безпека».

Дуже важливо врахувати реальні на майбутнє можливості щодо реконструкції доріг об'єднаних територіальних громад, яким під час децентралізації передають повноваження і гроші.

деталі із субсидіями або не знає, або відверто хитрує. Як, скажімо, сусідка моїх родичів у селі Дніпрова, яка не отримує жодних доплат на опалення тільки тому, що живе тут, на Першотравневій, без прописки.

І таких «обділених субсидіями» селян-ветеранів, яких київське начальство «знищує», сотні. І в цьому, і в інших селах Кам'янсько-Дніпровського району. Чимало тут серед невдоволених владою і вихідців із сусідньої Дніпропетровської області, яка вже на протилежному березі Каховського водосховища. Йдеться зокрема про Нікополь — місто металургів. Там розташовано кілька великих підприємств, наприклад «Південно-трубний», де я працював токарем. Більшість робітників місцевих заводів виходять на пенсію у 50 років. Люди ще відносно молоді, але вже безробітні. Тож нині десятки тисяч нікопольців-ветеранів, залишивши квартири дітям, живуть у селах на тому березі — у хатах та при чималих городах, що дісталися у спадок від батьків. Або навпаки: тисячі вчорашніх працівників радгоспів, не маючи сил обробляти власну землю, переїхали на старість до дітей у місто. Де-юре вони залишаються жителями Кам'янки, Знам'янки, Водяного чи Дніпровки. Їхні са-

Але якщо з цієї зокрема ідеологічною диверсією агресора можна за бажання за кілька місяців покінчити, то що робити з наслідками «хазяйнування» різних урядовців і нардепів багатьох скликань, які опосередковано загрожують інформаційній безпеці країни? Йдеться про доведення за останнє десятиріччя до повного занепаду на півдні країни суспільного агросектору, соціальної інфраструктури та автомобільних шляхів (аналогічна ситуація і в Приднунав'ї — «УК» не раз про це писав). Як відродити ці колись квітучі, доглянуті, мальовничі села, як змусити працювати на ринку та мегамаркети промислових центрів країни ці занедбані тисячі гектарів приватних земель Придніпров'я, що «гуляють»?

Може, запозичити досвід Петра Столипіна?

Укотре згадав про вражаючі перетворення в царській Росії за часів прем'єрства великого реформатора, відвідавши його могили на території Києво-Печерської лаври. Результати століпінських нововведень добре відомі тим, хто цікавиться історією. За кілька років після важкого впровадження аграрних реформ Росія вийшла

на перше місце в світі за валовим збором хліба, у 2,5 рази збільшилося поголів'я худоби, через кредитний банк селяни придбали у 1905—1914 роках 9,5 мільйона гектарів землі, на нові місця безоплатно переселилися майже 2,5 мільйона людей.

Саме останні дві цифри можуть, на мою думку, бути предметом осмислення під час пошуку відповіді на запитання, яким закінчується попередній розділ. У нас, як стверджують у Мінсоцполітики, півтора мільйона переселенців з Донбасу, більшість із яких ще довго не матиме бажаного житла і роботи, а в степових посушливих районах Криму, що після російської окупації відчувають на собі гострі проблеми з водою, — сотні й сотні сімей. Можливо, є сенс відповідним міністерствам розробити чіткий та ефективний механізм зацікавлення цих та інших людей переїхати у виміраючі з різних причин придніпровські села? У придбані та відремонтовані за допомогою держави покинуті хати із 30—45 сотками присадибних ділянок. До того ж охочі влаштувати собі нове життя можуть стати новими господарями двох-трьох гектарів землі з тих десятків тисяч сільськогосподарських угідь, що були свого часу розпайовані й нині юридично залишаються власністю колишніх колгоспників і працівників радгоспів чи їхніх дітей. Щоправда, нині ці колись розпайовані землі — фактична власність тутешніх фермерів або великих латифундистів.

— Відродити наш край, запросивши сюди переселенців з інших областей можна, — вважає Лідія Петрівна Д., знайома вчителька із села Водяне того-таки Кам'янсько-Дніпровського району. — Але тільки якщо: покінчити з бездоріжжям; стимулювати селянина гривнею, аби він вирощував худобу й городину; створити нарешті гарантовану систему заготівлі всього, що ми можемо продати. Бо наразі все диктує перекупник — цибулю, горіхи, огірки, перець тощо скуповують за безцінь. Повна безвихідь: або віддай за копійки, або все пропаде. Невже цього не бачить районна влада?

Найруйнівніша антиукраїнська зброя

У цих придніпровських регіонах це, звичайно, автомобільні дороги. Вірніше те, що від них залишилося. За роки незалежності, відвертого деривану народної власності їх фактично знищено. Бо за останні десять років у них або майже нічого не вкладали, або все розкрадали. Гостроту проблем якості доріг у цих регіонах відчувають одразу тисячі водіїв, з'їжджаючи, щоб скоротити шлях до Дніпра, з прекрасної траси Київ — Полтава на розвиту щентяну дорогу Решетилівка — Кобеляки. Або повертаючи з колись чудового автобану Дніпро — Запоріжжя на Нікополь. Ці 70 кілометрів раніше добротної ділянки нині не дорога, а танкодром. Як і дорогахстрахиття Нікополь — Кривий Ріг з канавами завглибшки до півметра, особливо на дамбі №8 за Чортомликом. Майже 100 кілометрів пристойної ще десятиліття тому бетонки торік ми долали майже п'ять годин, проклинаючи і місцеву, і центральну владу.

«До глибокої осені підтягнемо дорожнє господарство до більш-менш нормального стану, — сказав недавно на брифінгу Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. — А з весни 2017 року я б хотів, щоб ми розпочали повномасштабне будівництво українських доріг. Вважаю, що коридори з півночі на

південь, порти — раз, із заходу на схід — два. Ці коридори нам потрібно побудувати для того, щоб, по-перше, українці їздили нормальними дорогами, а по-друге, — щоб ми могли стати дуже впливовим транзитером».

Дуже важливо під час підготовки стратегії перетворення України на потужну транзитну державу не забути автомобільні шляхи аграрних регіонів, зокрема українського півдня, добити щентяну міжрайонні та місцеві шляхи. А головне — врахувати реальні на майбутнє можливості для реконструкції доріг об'єднаних територіальних громад, яким під час децентралізації передають повноваження й гроші. Чи спроможні вони будуть за ці «свої» кошти капітально відремонтувати хоч центральні вулиці сіл?

Можливо, вже час говорити гучніше про відповідальність і місце у розв'язанні цих проблем «не останніх людей» в аграрних регіонах півдня — землевласників-латифундистів і монополістів-зернотрейдерів, що своїми фурами знищили тут дороги. У матеріалі «Перезавантаження свідомості» (УК за 6 жовтня 2015 р.) ми порушували це питання. Важливо нагадати й про тих, хто прямо чи опосередковано створює в цьому краї соціальне напруження, сприяє зростанню невдоволеності центральною владою. Про це думаси, коли потрапляєш в занедбаний порт Нікополь (це вже Дніпропетровська область). Серед власників цього підприємства, як і всього Укррчфлоту, ще не так давно називали олігарха Григорішина. Зі зміною форми власності «фірми Славова» тут почався повний занепад. Жваву переправу між портами Нікополь і Кам'янка (він на протилежному березі Каховського водосховища) майже згорнули. А з нею — унеможливили надходження товарних потоків, активне спілкування жителів сусідніх областей. Між портами відстань понад 10 кілометрів. Усі колишні плавзасоби, що гарантували до 1990-х швидке і дешеве сполучення населення цих регіонів, давно пішли на металобрухт. Нічого нового для пасажирських і вантажних перевезень не придбано. Усе знищено. Залишився єдиний монополіст — старенький підфарбований пором СП-6. Йому, мабуть, за 50. На нього інколи страшно заїжджати. Але ним з клієнтів господар цієї посудини витискує все що тільки можна. Якщо недавно пасажирський квиток коштував 15 гривень, то тепер — 60. Хто ж за 120 гривень (туди й назад) їздити на вихідні до батьків чи дітей? Тим паче активніше займатися вирощуванням сільгосппродукції на продаж. За перевезення «Ланоса» років п'ять тому брали 80 гривень, а нині за машину вагою понад тону (без пасажирів) треба викласти 310. Сюди входить (до уваги Антимонопольного комітету!) сума 60 гривень за водія. Його вважають пасажиром. Не хочеш користуватися поромом на таких безальтернативних умовах, роби на своєму авто коло — 200 кілометрів розбитими шляхами. Про реакцію людей, відверті їхні вислови на адресу «київської влади» про такі кабальні умови послуг краще не згадувати.

Тому не слід дивуватися, що в регіонах, які давно чекають на відродження, дедалі відвертішими стають невдоволення життям, штучне розкачування політичної ситуації, прагнення провокаційних сил підняти голосніше «бажання людей» до кардинальних змін. Шкода, що цього не бачать і майже нічого не роблять задля запобігання розвитку такого сценарію ті, хто мусить це робити.

ДОВКІЛЛЯ

«Готові стати пілотним краєм з удосконалення структури управління лісами»

Начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства Олексій ГОЛУБЧАК

Ліси Івано-Франківщини — гордість усієї Європи. Саме тут є унікальні праліси, про які вже забули в багатьох країнах континенту. Поважні науковці зі світовими іменами вдячні лісівникам краю, що зберегли нащадкам ці дивовижні куточки первозданної природи.

Більше половини лісів мають статус заповідних та захисних з науковим, історико-культурним, рекреаційно-оздоровчим призначенням та обмеженим режимом природокористування. Окрім того, в лісах області виділено понад 300 об'єктів природно-заповідного фонду (а це загалом 186,5 тисячі гектарів лісових угідь).

Водночас ліси споконвік були годувальниками для прикарпатців. Деревопереробка, заготівля деревини, інших дарів лісу — досі актуальні у горян види господарювання.

Про баланс економічних, екологічних, соціальних інтересів у лісокористуванні наша розмова з начальником Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства Олексієм ГОЛУБЧАКОМ.

УК Олексію Івановичу, одразу про наболіле: чи забезпечите сповна сировиною деревопереробників краю?

— На Галичині традиційно, особливо в гірських районах, займаються переробкою деревини. В області, за даними статистики, в цій галузі створено 10 тисяч робочих місць. Тому забезпечення ресурсом місцевих підприємств — питання надзвичайно важливе. Усю продукцію лісозаготівлі спрямовуємо на внутрішній ринок через аукціон.

Цьогоріч за 5 місяців поставили 373,5 тисячі кубометрів деревини, що на 37,8% більше за відповідний період 2015 року. Відколи введено мораторій на вивіз лісосировини, ми не відправили за межі країни жодного кубометра смереки, а з березня цього року припинили експорт дров паливних.

Але окремі активісти продовжують приписувати нашим лісогосподарським підприємствам завантажені лісом вагони, що залізницею області прямують транзитом за кордон з Білорусі та Росії. Чути правду, зважати на документи вони не бажають. Галасувати, звісно, легше, аніж працювати. Ми — працюємо.

УК Країні потрібні лісоматеріали. А отже, закликати заборонити в Карпатах усю лісозаготівлю — дешевий популізм. І все-таки суцільні рубки, які оголюють гори, жахають.

— На лікарняні палати також часто страшно дивитися. Але нікому не спаде на думку заборонити хірургічні втручання. Не випадково проводжу аналогію з медициною. Ліси хворіють. Це загальноєвропейська проблема. Як правило, єдиний спосіб збе-

регити лісовий масив — провести суцільну санітарну рубку всохлих деревостанів і висадити молоді дерева. Це світова практика — хоч в експлуатаційних лісах, хоч у заповідних.

За висновками європейських лісівничих академій, найближчі роки матимемо посушливий клімат, ліси далі всихатимуть, особливо смерекові, а їх у нас більше половини. З цієї самої причини суцільні рубки потрібні і в поки що здорових лісах, зовні ніби благополучних, але з високим ризиком ураження. Маємо на Прикарпатті 40 тисяч гектарів похідних смеречників, штучно висаджених ще за Австро-Угорщини на місці природних буково-ялицевих масивів. Як приклад, у Вигодському лісгоспі всихає 400 гектарів лісу. Хіба варто чекати, поки він перетвориться на гнилий сухостій, який все одно доведеться зрубати, але з величезними витратами? Однозначно, краще вчасно провести заміну на здорові, звичні для конкретної місцевості деревостани. Зволікання обертається екологічною катастрофою. Суспільство має це знати і розуміти.

Останнім часом у ЗМІ тиражують негатив щодо вирубки лісу в Карпатах. Суміш об'єктивного і суб'єктивного, правди і перекручування фактів загрожує прийняттям необґрунтованих управлінських рішень, які завдають збитків економіці і екології краю. Необґрунтовані заборони лісозаготівель призведуть до протестних акцій, збільшення тіншової економіки.

На сайті обласного управління і через сайти держлісгоспів ставимо до відома громадськості об'єкти проведення всіх рубок. Ми за відкритість і дієвий контроль з боку громадських організацій.

УК Ще одна наболіла тема — ринок деревини.

Фахівці пропонують розробити загальнодержавну програму розвитку Карпатського регіону, яка б максимально врахувала екологічні, економічні й суспільні інтереси

— Давно пора створити прозорий і ефективний ринок лісоматеріалів з правилами, зрозумілими для всіх його учасників, загалом для суспільства. Чинні нормативні документи з ведення лісового господарства, обліку заготовленої деревини, її переробки та реалізації не відповідають вимогам сьогодення. Але це питання потрібно вирішувати в комплексі з визначенням основних критеріїв лісової політики. Слід затвердити Концепцію збалансованого розвитку лісового та мисливського господарства країни, визначити його мету щодо кінцевого продукту лісогосподарського виробництва (це ліс, кругляк, продукти лісопиляння чи деревообробки?), вдосконалити систему електронного обліку деревини — в плані її здешевлення та обов'язковості для усіх постійних лісокористувачів, незалежно від відомчої підпорядкованості.

Вважаю також за важливе окремо розробити загальнодержавну програму розвитку Карпатського регіону, яка б максимально врахувала екологічні, економічні та суспільні інтереси. Карпати — унікальний природний комплекс, який має величезний потенціал. Використання лісових ресурсів, збереження і відтворення лісів — надзвичайно актуальні для нашого краю.

Що ж до ринку деревини, то він повинен бути цивілізованим. У нас же учасники аукціонів інколи потрапляють з торгів в реанімацію. Бо це дійсно здоровою конкуренцією назвати важко, коли напередодні підприємці збираються десь за пивом і ділять між собою лоти. А потім до когось з них можуть підійти сумнівного вигляду ділки і наказати: віддаси 200 кубів, інакше наженемо за твій лот захмарну ціну, ще й хату підпаємо.

Важливо, щоб доступ до ресурсу (він, наголошу, обмежений) мали поважні виробничники, а не перекупники. В Польщі, приміром, діє закритий аукціон для підприємств, що мають бізнес-історію, сучасне обладнання, справно сплачують податки.

Добре себе зарекомендували електронні торги. Але нині не всі підприємці можуть взяти в них участь — у горах не завжди є доступ до інтернету.

ДОСЬЄ «УК»

Олексій ГОЛУБЧАК. Народився 1956 року в селі Блюдниці Івано-Франківської області. Закінчив з відзнакою Львівський лісотехнічний інститут. Працював на посадах майстра лісу, лісничим, начальником відділу лісового господарства. У 1995—2001 роках — перший заступник і голова Долинської районної державної адміністрації. З липня 2001 року — начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства. Нагороджений Почесним знаком «Заслужений працівник сільського господарства».

Проте передусім слід унеможливити існування тіншового ринку деревини. Мені подобається досвід країн Балтії, де питання вирішили просто: знайшли на деревопереробному підприємстві нелегальну деревину — підприємство закривають, а його керівників позбавляють права займатися виробничою діяльністю на довгі роки. Одночасно це розв'язує і проблему самовільних рубок.

УК Ви входите в робочу групу з реформування галузі. Проте не видно жодних зрушень у реформі.

— Справді, увесь минулий рік ми проговорили. У цьому є позитив — одіозний проект єдиної лісової компанії залишився на папері. Явно не на користь галузі створення одного на всю країну лісогосподарського підприємства, ще й під час оголошених урядом реформ з децентралізації.

На Прикарпатті нині сім лісокористувачів з різним підпорядкуванням. Є військові, аграрні, приватні ліси і навіть нічийні. За сільськими радами, де нема жодного фахівця з лісового господарства, закріплено шість тисяч гектарів лісових площ. Те саме в національних природних парках — ліси рубають, а їх відтворенням і доглядом ніхто професійно не займається.

Реформи в галузі потрібні. Важені, з розумінням кінцевої мети: що отримає галузь загалом

ЦИФРИ І ФАКТИ

✓ Лісами вкрито 45,6% території Івано-Франківщини. Дві третини лісів розташовані в горах.

✓ За 2015 рік держлісгоспи Прикарпаття сплатили 114,7 млн грн податків та інших обов'язкових платежів, а також 58 млн грн єдиного соціального внеску.

і конкретна територіальна грамада. Треба починати з базових речей: з інвентаризації лісів, ухвалення державної лісової програми, запровадження єдиних для всіх правил лісокористування. Івано-Франківська область мала позитивний досвід роботи комплексних підприємств об'єднання «Прикарпатліс» і має досвід, на жаль, невдалого реформування і корпоративізації цієї структури. Тому ми відповідально ставимося до чергової реформи, готові розглядати і шукати раціональні кроки інституційних, законодавчих, корпоративних змін, а також готові виступити як пілотна область із запровадження удосконаленої структури управління лісами.

УК Лісокористування — це не лише лісоосік і бензопили.

— Повірте, ми це чудово знаємо. У своїй роботі не відділяємо економіку від екології та соціальних інтересів сіл і селищ області. Максимально відкриті для громадськості. Виставляємо на сайт усю інформацію про лісозаготівлю (обсяги, ділянки), посадку нових лісів, економічні показники, а вони у нас вагомі. Цього року суттєво збільшили податкові відрахування. При цьому ведемо лісове господарство на засадах самофінансування.

Одне з пріоритетних завдань для підвищення ефективності ведення лісового господарства області — будівництво лісових автомобільних доріг. Добре розвинута мережа автошляхів у лісі — це обов'язкова умова охорони деревостанів від шкідників та пожеж. Це також дає змогу врегулювати потоки туристів, забезпечити вільний доступ новітньої заготівельної техніки (приміром, канатних установок) до лісових ділянок для проведення лісозаготівлі за допомогою екологічно зберігаючих технологій.

Прикарпаття завдяки лісам володіє величезним рекреаційним та туристичним потенціалом. Крутосхили Дністра і смереки Верховини — візитівка нашого краю. Через тимчасову втрату Криму тут значно побільшало туристів. Це радує. На туристичних маршрутах наші лісгоспи облаштували місця відпочинку, оглядові майданчики. Кожен унікальний куточок природи — під нашим захистом. Проте у питаннях заповідності багато популізму, не завжди ми чуємо кваліфіковане слово фахівців.

Нині 54% наших лісів виключені з головного користування, 30% з них — заповідні. Дехто пропонує Карпати перетворити на суцільний заповідник. Врешті, таким кроком мусить бути наукове обґрунтування, об'єктивна оцінка експертів з обов'язковим врахуванням думки місцевих громад.

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ

Вольт ДУБОВ,
публіцист,
для «Урядового кур'єра»

Відзначаючи 25 річницю з часу проголошення незалежності України, ми згадуємо історичні події й борців за незалежність держави. Виповнюється 140 років із дня народження одного з активних діячів українського національного руху 1917—1920 років, голови першого уряду Української Народної Республіки доби Директорії Володимира Чехівського.

Його прем'єрство припало на найдраматичніший період революційних подій в Україні, коли загальна ейфорія в суспільства після позбавлення від гетьманського режиму й австро-німецької окупації змінилася розладом і протистоянням між різними політичними силами та посиленням напруженості ззовні.

Формування національної свідомості

Володимир Чехівський народився 19 липня 1876 року в с. Горохуватка Київської губернії (нині Кагарлицький район) в сім'ї священика. Наслідуючи батьківську професію, навчався у семінарії, 1900 року закінчив Київську духовну академію зі ступенем кандидата богослов'я. Згодом при університеті склав іспит на вчителя гімназії, а за наукову працю одержав ступінь магістра. Працював за фахом у Кам'янці-Подільському, Києві, Черкасах.

Вихований у душі українського патріотизму, самостійно мислячий юнак рано долучився до революційної боротьби проти самодержавного гноблення. Із 1897 року, коли навчався у духовній академії, входив до складу студентського гуртка українських соціал-демократів — драгомановців. У 1902 році став членом Революційної української партії (РУП), згодом — членом Української соціал-демократичної робітничої партії (УСДРП), однієї із провідних партій соціалістичного спрямування, які після падіння царизму очолили національно-демократичний рух в Україні. Вони мали за мету, за словами одного з лідерів цієї партії В. Винниченка, «відродження і розвинення нашої національності, пробудження в нашому народі національної гідності». 1906 року Чехівського обрали від соціал-демократів до 1-ї Державної Думи Росії, після розпуску якої його за участь в українському національному русі було заслано до Вологодської губернії.

Важливим для його становлення як революційного і громадського діяча став одеський період життя (1908—1917). Тут він поряд з викладацькою роботою багато сил і енергії віддавав громадсько-політичній та партійній справі. Працював у товаристві «Просвіта», газеті «Укра-

Щирий українець, свята за вдачею людина

ОСОБИСТОСТІ. Виповнюється 140 років із дня народження голови першого уряду Української Народної Республіки доби Директорії Володимира Чехівського

їнське слово», Українській учительській спілці. За політичні погляди й переконання зазнавав переслідування царської влади, але боровся далі. У березні 1917 року очолив Одеський комітет УСДРП, став гласним Одеської міської думи, очолював Херсонську губернську раду об'єднаних громадських організацій. У квітні представив одеську громаду на Всеукраїнському національному конгресі в Києві, був членом президії, його обрано до Української Центральної Ради, став її активним діячем. Зокрема у червні виступав на її сесії від соціал-демократів Одеси з вимогами до Тимчасового уряду Росії з питання автономії України. У жовтні-листопаді 1917 р. очолював Одеський ревком. УЦР призначила його політичним комісаром міста і доручила виконання обов'язків комісара освіти Херсонщини. Він всюди виступав, і це викликало у сучасників почуття подиву і поваги до цієї невгамовної людини, він здобув у революційних колах визнання й авторитет.

У вирі революційних подій

Ситуація в Україні загострилася після повалення Тимчасового уряду, приходу до влади у Петрограді більшовиків та проголошення РСФРР. В Україні поряд з Центральною Радою в Києві у Харкові було утворено радянський орган влади, і між ними почалося протистояння. Для врятування свого становища УЦР 27 січня 1918 року уклала Брест-Литовську угоду, за якою австро-німецькі війська окупували Україну.

В. Чехівський в той час працював у Києві як член ЦК УСДРП, в Раді Народних Міністрів УНР обіймав посаду директора департаменту сповідань. Він негативно поставився до рішення УЦР запросити іноземну допомогу, за що зазнав критики її прихильників.

За правління гетьманату, продовжуючи працювати у міністерстві сповідань та церковної політики, займався партійними справами, співпрацював в органі УСДРП «Робітничая газета». Гетьманський авторитарний режим, приведений німцями до влади, повернення у села поміщиків, грабівницькі дії

окупантів спричинили зростання опору населення і різних політичних сил. Український національний союз, якому вдалося об'єднати всіх на боротьбу, ініціював загальне повстання.

Володимир Чехівський став активним діячем УНС. У ніч проти 14 листопада 1918 р. в результаті організованого ним у Києві антигетьманського виступу влада в місті перейшла до утвореного тимчасового органу — Ради комісарів, яка змогла забезпечити керіваність у міжвладний період після відмови 14 грудня від влади П. Скоропадського. Директорія, яку очолює В. Винниченко, проголосила себе верховною владою в УНР, а її війська 18 грудня урочисто вступили до Києва.

Між двома протилежними політсистемами

Перший уряд Директорії — Раду Народних Міністрів, яку було сформовано 26 грудня на основі міжпартійної коаліції, очолює соціал-демократ В. Чехівський. Голова уряду не мав змоги самостійно комп-

було ухвалено закон про автокефалію Української православної церкви.

Становлення УНР відбувалося у вкрай несприятливих для України зовнішньополітичних умовах. Держави Антанти висадили у південних районах війська. На північно-східних кордонах України зосереджувалися війська радянської Росії, яка після анулювання Брестського миру більше не визнавала УНР суверенною державою, вважаючи законним створений тимчасовий робітничо-селянський уряд України. УНР опинилася між двома принципово протилежними політичними системами. Пошуки орієнтації посилювали внутрішні розбіжності в Директорії. Її ліве крило — Винниченко, Чехівський та інші вважали за потрібне домовлятися з більшовиками. Вони були впевнені, якщо аналог радянської системи у побудові держави буде виходити від них, то це полегшить досягнення незалежності України. А вже деякі колишні території Росії — Польща, Фінляндія, країни Балтії в той час здобули державність.

Але їхніх пропозицій щодо радянської систе-

ректорії й уряду, вважаючи неприйнятними вимоги французів.

Директорія поступово втрачала владу, не мала впливу на місцях і була не спроможна втілювати свою програму в життя. Для того часу характерними стали самочинні дії отаманів, які мали військову силу, анархія й бандитизм, погроми та беззаконня. У цих умовах 31 січня 1919 р. на пропозицію В. Чехівського Директорія звільнила весь склад Ради Народних Міністрів, але вона виконувала обов'язки ще два тижні до формування нового складу уряду. На початку лютого державні органи УНР евакуювалися з Києва, перебували у Вінниці, Рівному, Кам'янці-Подільському тощо. Під тиском обставин та на вимогу Антанти В. Винниченко пішов у відставку з посади голови Директорії і виїхав за кордон. До влади прийшли військові на чолі із С. Петлюрою, який 9 травня призначив себе головою Директорії.

В. Чехівський, перебуваючи в опозиції до нової влади, продовжував активну політичну роботу, був організатором у Кам'янці-Подільському проведення 21 березня Трудового конгресу, який відбувався з перевагою лівих сил. Утворений із представників УСДРП і УПСР Комітет охорони республіки, очолюваний В. Чехівським, вимагав від Директорії «посилання охорони порядку і спокою, негайного припинення переговорів із французьким командуванням в Одесі й розгортання переговорів з радянським урядом України».

Парламентаризм УНР на той час був не здатний забезпечити вирішення питань державного будівництва. За добу в Директорії змінилося шість урядів, відчувався брак чіткої політичної й правової програми, проблеми відносин між різними гілками влади, недостатній рівень професіоналізму, війна та економічна руїна. Інтервенція і протистояння різних політичних сил призвели до краху УНР, на зміну якій в Україні прийшла національна радянська республіка у складі СРСР. За оцінкою В. Винниченка у праці «Відродження нації», «українська влада, вся керуюча, партійна українська демократія розійшлася із своїми масами, вона була соціально непослідовна, нері-

шуча, невиразна й не соціалістична».

Проте у ХХ столітті вони започаткували відродження української державності, яка сприяла зростанню національної свідомості. Після цього в Україні стало неможливим повернутися до бездержавного статусу, що існував за царизму. УСРР не стала повноцінною державою, але це було вже певне просування вперед.

Українська історія цікава й повчальна. 25-річне існування незалежної держави свідчить про те, що в її побудові, на жаль, повторюються помилки того бурхливого періоду. Минували роки економічних і соціальних потрясінь та втрат не навчили політиків і державних діячів цінувати стабільність і здоровий глузд, працювати передовсім на благо народу та країни.

Типова доля в епоху репресій

Володимир Чехівський залишився в Україні. У 1920-х роках був серед лідерів новоствореної Української комуністичної партії (незалежних). Як один з ідеологів української автокефалії, займався церковними справами, був радником митрополита, проповідником Всеукраїнської православної церковної ради, організатором пасторських курсів. У жовтні 1927 р. — головою Другого Всеукраїнського собору УАПЦ. Працював в історико-філологічному відділі ВУАН, обіймав професорські посади у Київському медичному та Київському політехнічному інститутах, викладав на соціально-економічних курсах. Він автор багатьох богословських, наукових церковно-історичних праць, а також статей у журналах «Україна» та «Церква і життя». За спогадами його колег і сучасників, то була добра, свята людина, він завжди прихильно ставився до інших, щирий українець, який любив Батьківщину і народ.

1930-ті роки в СРСР — період сталінських репресій. В Україні було нібито виявлено незчисленні «контрреволюційні» організації. Через переслідування, безпідставні звинувачення загинуло багато людей, зокрема й колишніх діячів Української революції 1917—1920 років, тих, хто, вболіваючи за долю України, залишився тут або повернувся з-за кордону. В. Чехівський розділив трагічну долю багатьох із них. 29 липня 1929 р. його заарештували, звинувачуючи як активного члена «Союзу визволення України», засудили до страти, яку замінили 10-річним ув'язненням. Перебував у Солов'янському таборі. Але 3 листопада 1937 р. за рішенням особливої трійки УНКВС Ленінградської області його розстріляли в урочищі Сандармох у Карелії. Володимира Мусійовича Чехівського реабілітовано Верховним судом УРСР 11 вересня 1989 року.

В Україні 2006-го випустили пам'ятну двогривневу монету з його портретом, а в місті Первомайську Миколаївської області є вулиця Володимира Чехівського.

лектувати команду. Було утворено 19 міністерств та управлінь на чолі з представниками провідних політичних сил. Передусім було вжито заходів із «дегетьманізації» (якщо використати сучасну лексику, скасували закони і розпорядження попередників, звільнили з посад гетьманських прибічників). За короткий термін у січні 1919 р. уряд ухвалив і Директорія затвердила рішення державного значення, зокрема про державну українську мову УНР, земельний закон, встановлення 22 січня 1919 року свята у зв'язку зі злукою ЗУНР з УНР. Важливе місце у діяльності уряду займала сфера національної культури, зокрема розглянули питання, присвячені діяльності університетів й Академії мистецтв, про створення Національної бібліотеки УНР та Головної книжкової палати. За ініціативою Чехівського

ми не сприйняла більшість членів Директорії. Треба було якнайшвидше вирішувати питання про форму влади. Знайшли компроміс у системі «трудова рада», вищим органом яких мав бути Конгрес трудового народу. Вона поєднувала, з одного боку, елементи більшовизму, з другого — парламентської демократії. Однак планам не судилося здійснитися. Це була остання спроба закласти основи державного будівництва в Україні.

Володимир Чехівський вважав неприйнятною орієнтацію С. Петлюри та його прихильників на Антанта, які припустили стратегічної помилки. Антанта й не визнавала Україну як державу, прагнула до відновлення єдиної небільшовицької Росії. Усі ілюзії зруйнувалися після стрімкого наступу червоних військ. ЦК УСДРП відкликав своїх представників із Ди-

Суддею Бердянського міськрайонного суду Дністриан О. М. (за адресою: м. Бердянськ, вул. Консульська, б. 64, каб. № 308) 21 липня 2016 року о 14 годині 00 хвилин буде розглядатись справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Пузирьова Євгена Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Явка відповідача у справі обов'язкова. У разі неявки справа буде розглянута за його відсутності.

Добропільський міськрайонний суд Донецької області (85004, м. Добропілля Донецької області, вул. Радянська, буд. 39 а) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» до Місанова Євгена Володимировича про стягнення заборгованості.

Відповідач Місанов Євген Володимирович, 1980 р.н., викликається на 21 липня 2016 року о 09.00 годині до Добропільського міськрайонного суду, кабінет № 16, для участі у розгляді справи. До розгляду цивільної справи пропонується надати суду письмові пояснення та заперечення, а також усі наявні докази по справі.

У випадку неприбуття до судового засідання відповідача необхідно повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність на підставі наявних у ній даних чи доказів і ухвалено заочне рішення.

Суддя Лаврушин О. М.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької обл., пр. Ломоносова, 157) розглядає цивільну справу № 233/1890/16-ц за позовом Кредитної спілки «Залоговое Агентство» до Шевченка Олега Борисовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач у справі - Шевченко Олег Борисович, 08.03.1967 р.н., останнє відоме місце реєстрації: м. Макіївка Донецької області, вул. Научна, буд. 21, викликається до суду на 21 липня 2016 року о 08.00 годині, каб. № 15, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О. С. Малінов

В провадженні **судді Бердянського міськрайонного суду Черткової Н. І.** знаходиться цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» в особі філії - Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Шевцової Наталії Вікторівни про стягнення заборгованості за кредитом №310/4243/16-ц.

Розгляд справи призначено на 27.07.2016 року о 10.30 годині в приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: м. Бердянськ, вул. Консульська, 64, каб. 401 Запорізької області, суддя Черткова Н. І., тел. 3-61-94. Суд викликає як відповідачку Шевцову Наталію Вікторівну. У разі неявки відповідачки, справа буде розглянута за наявними в ній матеріалами.

Суддею Бердянського міськрайонного суду Дністриан О. М. (за адресою: м. Бердянськ, вул. Консульська, б. 64, каб. № 308) 21 липня 2016 року о 13 годині 30 хвилин буде розглядатись справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» в особі філії - Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Ганіна Сергія Олександровича, Притула Євгенії Юріївни, Ільченко Наталії Вікторівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Явка відповідачів у справі обов'язкова. У разі неявки справа буде розглянута за їхньої відсутності.

Славутицький міський суд Київської області викликає КРОПИВКА Віктора Анатолійовича як відповідача у цивільній справі № 377/486/16-ц; П № 2/377/257/16 за позовом Сударикової Г. П. до Кропивка В. А. у судові засідання на 21.07.2016 року об 11 годині 30 хвилин. Судове засідання відбудеться за адресою: 07101, Київська область, м. Славутич, Невський кв-л, б. 3-а, зал № 3, **суддя Теремецька Н. Ф.** Одночасно пропонуємо Кропивку В. А. отримати у суді копію позовної заяви з додатками.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

СТАРТ СЕЗОНУ. Футбольний сезон в Україні за традицією розпочався із Суперкубка. 16 липня в Одесі зійшлися чемпіон — київське «Динамо» та володар національного Кубка — донецький «Шахтар». Перед початком матчу президент Федерації футболу України Андрій Павелко та президент УПЛ Володимир Генінсон нагородили лауреатів минулого сезону. Так, кращим тренером визнано керманіча киян — Сергія Реброва, кращим гравцем — лідера «Динамо» Андрія Ярмоленка, кращим воротарем — Андрія П'ятова, кращим молодим гравцем — півзахисника «Шахтаря» Віктора Коваленка. Кращим арбітром став Анатолій Абдула. Щодо самого матчу, слід зауважити, що обидві команди зараз далекі від своїх

кращих ігрових кондицій. І це не могло не накласти відбиток на гру. Головні події розгорнулися в другому таймі. Рахунок у зустрічі відкрив Фред, який замкнув навіс Тайсона — 1:0 на користь «Шахтаря». «Динамо» зрівняло рахунок на 80-й хвилині — після розіграшу кутового відзначився Віда. Відповідно до Регламенту змагань додаткового часу не було передбачено, тож команди відразу перейшли до серії післяматчевих пенальті, в якій влучнішими були саме кияни — 3:4.

Чемпіонат України-2016—2017 стартує наступної п'ятниці. Як відомо, в розіграші візьме участь 12 команд. Чи стане наступний сезон початком відродження Прем'єр-ліги, покаже час.

І числом, і вмінням

НА ШЛЯХУ ДО РІО. Виконком НОК затвердив склад Олімпійської збірної України для участі в Іграх XXXI Олімпіади 2016 року

Марія ЛАГІДНА
для «Урядового кур'єра»

На даний момент склад команди налічує 205 спортсменів у 27 видах спорту. Разом з тим, на листі очікування міжнародних федерацій водних видів спорту і каное знаходяться ще 5 українських плавців, а також екіпаж чоловічої байдарки-двійки, що мають потенційні шанси для участі в Іграх.

Як поінформував президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка, 12 липня завершився ліцензійний відбір. Міжнародні федерації офіційно підтвердили квоти, здобути спортсменами для участі в Іграх. Після цього склад Олімпійської команди був детально розглянутий на засіданні Експертної ради з підготовки до Олімпійських ігор за участю керівників федерацій з видів спорту і тренерів команд, представників фізкультури-спортивних товариств, де було проаналізовано й жорстко дотримано чесного і прозорого принципу відбору: згідно з національною і міжнародною системою. За підсумками проведення Експертної ради склад був рекомендований на затвердження виконкому НОК.

Нині шеф української місії Ніна Уманець прибула до Ріо, де відбуватиметься акредитація та підтвердження спортивних заявок.

За словами Сергія Бубки, кожному спортсменові, щоб вибороти ліцензію та здобути право змагатись з найсильнішими атлетами планети, потрібно було подолати вкрай складний кваліфікаційний відбір, який до Ігор-2016 став ще жорсткішим. Тим не менш, вперше Україна буде представлена, зокрема, в змаганнях груп у синхронному плаванні, відразу трьома командами у фехтуванні, а також веслувальному слаломі.

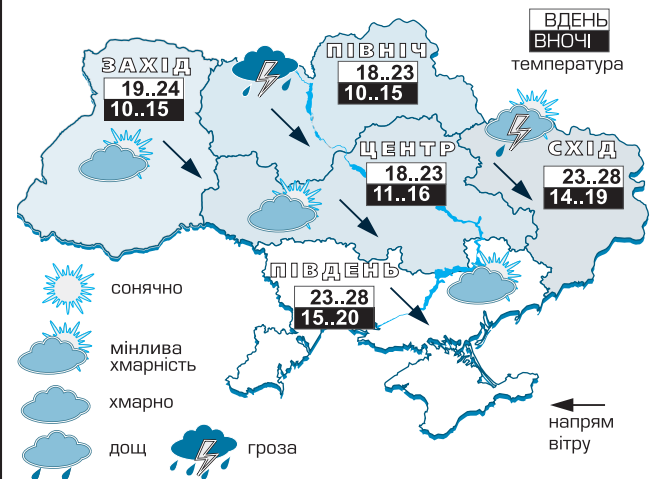
Президент НОК також поінформував, що з метою забезпечення належної участі нашої Олімпійської команди в Іграх Національний олімпійський комітет в цьому олімпійському циклі надав фінансову і матеріальну підтримку федераціям з олімпійських видів спорту на підготовку спортсменів у розмірі понад 58 мільйонів гривень. НОКом забезпечено придбання інвентарю і обладнання на загальну суму майже 17,5 мільйона гривень.

«Ми маємо повну підтримку і взаєморозуміння від наших міжнародних колег: Міжнародного олімпійського комітету, Асоціації національних олімпійських комітетів та Європейських Олімпійських Комітетів. Таке порозуміння і авторитет України в олімпійському русі дали змогу залучити додаткові 20 мільйонів гривень для забезпечення участі наших спортсменів у провідних спортивних змаганнях та тренувальних зборах», — наголосив Сергій Бубка.

Також в рамках співпраці з Олімпійською солідарністю Міжнародного олімпійського комітету НОК вдалося суттєво збільшити кількість щомісячних стипендій для атлетів елітної групи, які готуються до Ріо. Замість 15 стипендій, які передбачалися для України раніше, спочатку НОК вдалося збільшити їх до 30, а згодом і до 70, таким чином охопивши значно більше коло наших провідних олімпійців, що отримують щомісяця стипендії у розмірі 7,5 тисячі гривень на підготовку до Ріо. Загальний бюджет цієї програми складає майже 7 мільйонів гривень.

А 23 липня о 18.00 на Софіївській площі Києва відбудуться урочисті проводи Олімпійської команди, отже, усі охочі зможуть побажати успіхів нашим олімпійцям, повідомляє офіційний сайт НОК.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 20 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+10 +15	+18 +23	Черкаська	+11 +16	+18 +23
Житомирська	+10 +15	+18 +23	Кіровоградська	+11 +16	+18 +23
Чернігівська	+10 +15	+18 +23	Полтавська	+11 +16	+18 +23
Сумська	+10 +15	+18 +23	Дніпропетровська	+11 +16	+20 +25
Закарпатська	+10 +15	+21 +26	Одеська	+15 +20	+23 +28
Рівненська	+10 +15	+19 +24	Миколаївська	+15 +20	+23 +28
Львівська	+10 +15	+19 +24	Херсонська	+15 +20	+23 +28
Івано-Франківська	+10 +15	+19 +24	Запорізька	+15 +20	+23 +28
Волинська	+10 +15	+19 +24	Харківська	+14 +19	+19 +24
Хмельницька	+10 +15	+19 +24	Донецька	+14 +19	+23 +28
Чернівецька	+10 +15	+19 +24	Луганська	+14 +19	+23 +28
Тернопільська	+10 +15	+19 +24	Крим	+15 +20	+23 +28
Вінницька	+11 +16	+18 +23	Київ	+13 +15	+20 +22

Укргідрометцентр

На «Калнишевській раді» вшанували отамана

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ДУХОВНІСТЬ. Масштабно і розмаїто відзначили 325-річчя від дня народження останнього кошового отамана Запорозької Січі Петра Калнишевського його вдячні нащадки. За усталеною традицією на маленькій батьківщині легендарного земляка в селі Пустовійтівка Роменського району на Сумщині відбулося Всеукраїнське козацьке свято «Калнишева рада», яке зібрало до гурту численних гостей не лише зі Слобожанщини, а й з багатьох інших міст і країв України.

Урочистості розпочалися Божественною Літургією на свято первовірховних апостолів Петра і Павла та молебнем на честь Петра Калнишевського у церкві Святої Трійці, яку він власним коштом спорудив 1773 року, а земляки недавно реставрували. По їх завершених відбулася хода до пам'ятника кошовому отаману, що височіє на околиці Пустовійтівки і до підніжжя якого лягли букети живих квітів.

Присутні вшанували пам'ять про полеглих за незалежну Україну в зоні проведення АТО, взяли участь у церемонії посвяти юнаків у козаки, відвідали Алею козацької слави, музеї — іменний та народної архітектури, містечко декоративно-ужиткових виробів «Мистецький водограй».

Того ж дня відбулися змагання на кубок П.Калнишевського з армреслінгу, турнір з футболу, обласний фестиваль народної творчості «Дивограй», низка конкурсів та майстер-класів, інших розважальних заходів, які стали своєрідним вінком пам'яті про доблесного воєначальника і мудрого військового діяча, чие велике життя є прикладом для всіх поколінь українців.

ОГОЛОШЕННЯ

Токмацький районний суд Запорізької області викликає у судові засідання на 09.00 годину 28 липня 2016 року до Токмацького районного суду (Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська (Леніна), 28, каб. № 10) Іванова Олександра Олександровича, 29.12.1985 р.н., який зареєстрований за адресою: Донецька область, Старобешівський район, смт Новий Світ, пров. Комсомольський, 22, кв. 10, як відповідача у цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» в особі ТВБВ №10004/0551 філії — Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Іванова Олександра Олександровича про стягнення заборгованості за кредитом. В разі неявки в судові засідання справа буде розглянута в його відсутність за наявними в справі доказами.

Суддя Ушатий І.Г.